

Uitreiking Militaire Willems-Orde 29 mei 2009 | Presentation of the Military Order of William on 29 May 2009

Uitgave:
Ministerie van Defensie
Directie Voorlichting en Communicatie

Fotografie:
Audiovisuele Dienst Defensie
Viper-peloton

Illustraties:
Menno Triesschijn

Mei 2009

Published by:
Ministry of Defence of the Netherlands
Directorate of Information and Communication

Photographs by:
Defence Audiovisual Service
Viper Platoon

Illustrations by:
Menno Triesschijn

Translated by:
NLD MOD Translation Service

May 2009

Uitreiking
Militaire Willems-Orde
aan kapitein Marco Kroon
Den Haag, 29 mei 2009

Presentation of the
Military Order of William
to Captain Marco Kroon
The Hague, 29 May 2009

Uitreiking Militaire Willems-Orde
aan kapitein Marco Kroon
Den Haag, 29 mei 2009

Presentation of the Military Order of William
to Captain Marco Kroon
The Hague, 29 May 2009

Voorwoord

Zeer geëerde gasten,

Van harte welkom op het Binnenhof! Vandaag bent u in het hart van onze parlementaire democratie getuige van een historische gebeurtenis. Hare Majesteit de Koningin decoreert een Nederlandse militair met de hoogste dapperheidonderscheiding die ons land kent: de Militaire Willems-Orde. Zij doet dit in aanwezigheid van Zijne Koninklijke Hoogheid de Prins van Oranje, Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Máxima, de nog in leven zijnde Ridders der Militaire Willems-Orde en de Militaire Willems-Orde dragende militaire eenheden.

Kapitein van het Wapen der Infanterie Marco Kroon wordt als eerste persoon sinds 54 jaar benoemd tot Ridder in de Militaire Willems-Orde. Hare Majesteit de Koningin heeft kapitein Kroon deze onderscheiding toegekend op grond van zijn optreden in Afghanistan in de periode van maart tot augustus 2006. Als commandant van een 29-koppige eenheid van het Korps Commandotroepen, onderscheidde hij zich tijdens vele gevechtscontacten met daden die getuigen van moed, beleid en trouw. Elders in dit programmaboekje wordt hier uitvoeriger op ingegaan.

U zult getuige zijn van een bij wet voorgeschreven ceremonieel, dat in muziek, woord en beeld recht doet aan de uitzonderlijke verrichtingen van kapitein Kroon. Het verheugt mij dat u met zo velen, als vertegenwoordiger van de regering, van het parlement, van onze coalitiepartners in Afghanistan, van de krijgsmacht of van de samenleving, blijk geeft van uw betrokkenheid.

De uitreiking van vandaag door Hare Majesteit de Koningin symboliseert de erkenning van uitzonderlijke prestaties onder extreme en gevaarlijke omstandigheden. Dergelijke uitzonderlijke daden verdienen terecht onze waardering. Ik ben blij en trots dat dit vandaag op deze wijze wordt getoond.

Minster van Defensie
Eimert van Middelkoop

Distinguished guests,

I would like to welcome you to the Binnenhof. Today, you will bear witness to an historic event taking place at the heart of our parliamentary democracy. Her Majesty Queen Beatrix will present a Dutch soldier with the highest award for bravery in our kingdom, the Military Order of William. Her Majesty will do so in the presence of His Royal Highness the Prince of Orange, Her Royal Highness Princess Máxima, the living Knights of the Military Order of William, and the military units which have been awarded the Order in the past.

Captain Marco Kroon will be the first person in 54 years to be appointed Knight of the Military Order of William. Her Majesty Queen Beatrix has granted Captain Kroon this award for his actions in Afghanistan in the period of March to August 2006. As commander of a 29-strong Commando Corps unit, he distinguished himself during numerous engagements by acts of bravery, skill and loyalty. You will find further details on these acts elsewhere in this booklet.

You will be witness to a ceremony, established by Act of Parliament, that will do justice to the exceptional acts by Captain Kroon, through music, through spoken words and through images. I am very pleased to see so many of you showing your interest by attending this ceremony: representatives of the Dutch government and of our Parliament, our coalition partners in Afghanistan, members of the Netherlands armed forces and members of the Dutch community.

Today's presentation of the award by Her Majesty Queen Beatrix evinces the recognition of exceptional deeds that have been achieved in extremely dangerous conditions. Exceptional deeds such as these are truly deserving of our respect and appreciation. I am happy and proud to see this respect expressed today in this manner.

Eimert van Middelkoop
Minister of Defence of the Netherlands

Binnenhof: historische en symbolische grond

The Binnenhof: historic ground with symbolic value

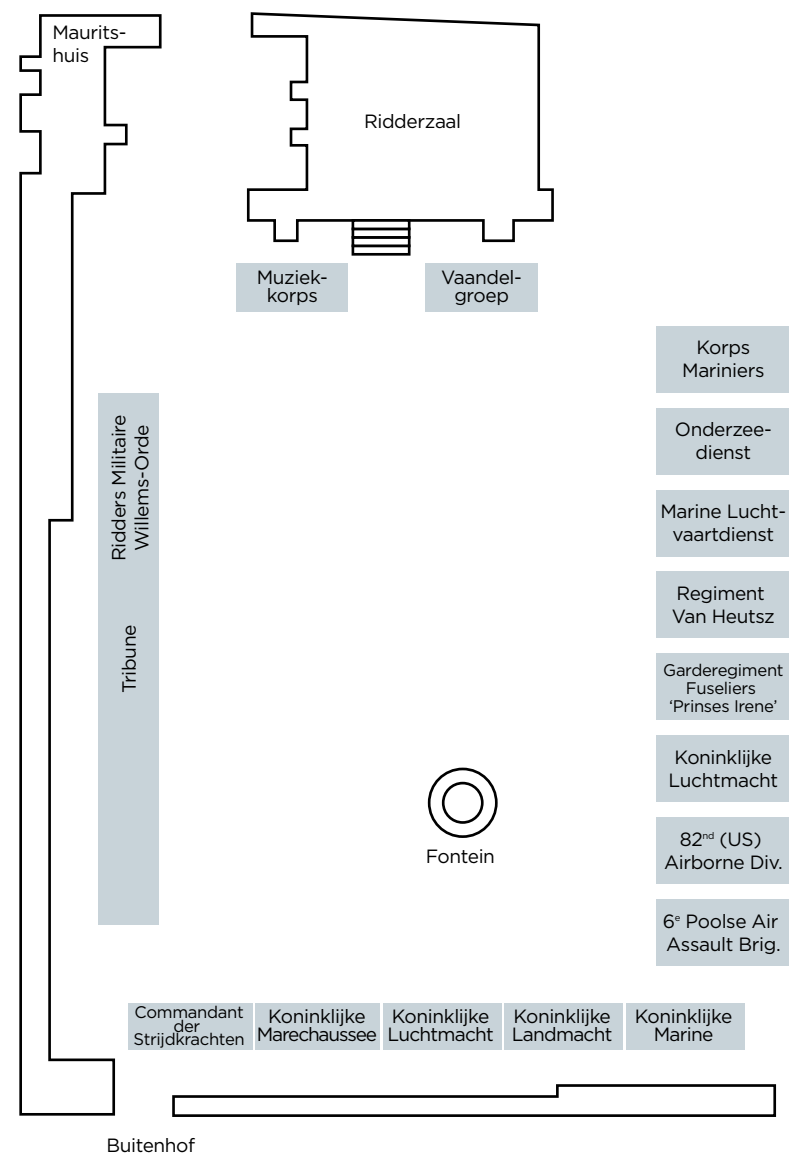
De uitreiking van de Militaire Willems-Orde vindt plaats op historische en symbolische grond. De geschiedenis van het Binnenhof gaat terug tot in de Middeleeuwen toen graaf Floris IV grond kocht om een kasteel te bouwen. De bouw van dit kasteel werd uiteindelijk voltooid door de kleinzoon van Floris IV, graaf Floris V. Het kasteel bestond toen uit een woongebouw (het Rolgebouw) en een grote zaal (de Ridderzaal). Vanaf dat moment gold het kasteel als de residentie van de graven van Holland.

In de loop van de eeuwen ontstond het Binnenhof zoals we dat nu vandaag de dag kennen. Centraal op het plein staat nog steeds de Ridderzaal waar Hare Majesteit de Koningin jaarlijks op de derde dinsdag van september het parlementaire jaar opent door het uitspreken van de Troonrede. In deze Troonrede maakt de regering haar plannen voor het komende jaar bekend. In de gebouwen aan het Binnenhof zijn de Eerste en de Tweede Kamer van de Staten-Generaal ondergebracht. Daarnaast zijn de kantoren van de Minister-President gevestigd in het zogenaamde 'torentje'. In de Trêveszaal vergadert het kabinet iedere vrijdag. Het Binnenhof bevindt zich dan ook letterlijk midden tussen de symbolen en vertegenwoordigers van onze democratische waarden en normen.

The presentation of the Military Order of William takes place on historic ground with deep symbolic meaning for the Netherlands. The history of the Binnenhof goes back to the Middle Ages, when Floris IV, Count of Holland, purchased land to build a castle. The construction of the castle was completed by his grandson, Count Floris V of Holland. At the time, the castle was composed of a mansion (the so-called Rolgebouw), and a large hall (the Ridderzaal or Knight's Hall). From that time on, the castle functioned as the residence of the counts of Holland.

The Binnenhof as we now know it has developed over the centuries. The Ridderzaal, which still stands in the heart of the inner court, is where the parliamentary year is officially opened on the third Tuesday of September by the Sovereign of the Netherlands with the Speech from the Throne. In that Speech, the government unfolds its plans for the coming year. The complexes adjoining the Binnenhof accommodate the Senate and the House of Representatives of the States-General. Next to these buildings is the office of the Prime Minister, which is located in what is referred to in Dutch as the 'torentje' (turret). The Trêveszaal is where the Council of Ministers hold their weekly Friday meeting. The Binnenhof is therefore situated literally at the heart of the symbols and representatives of our democratic standards and values.

Plattegrond Binnenhof

Aangetreden eenheden

Bij de ceremonie op het Binnenhof staan diverse militaire eenheden aangetreden. Voor de Ridderzaal staat een collectieve vaandelwacht van alle eenheden aan wie in het verleden een Militaire Willems-Orde is toegekend. Delegaties van deze eenheden staan tegenover de tribune. Op de tribune bevinden zich de eregasten van vandaag, de aanwezige Ridders Militaire Willems-Orde. Tegenover de Ridderzaal staan de Commandant der Strijdkrachten generaal Peter van Uhm, zijn operationele commandanten en andere vlag- en opperofficieren. Naast hen staan delegaties van de vier krijgsmachtdelen aangetreden. Paradecommandant voor de ceremonie is de kolonel Rob Querido, commandant van het Korps Commandotroepen.

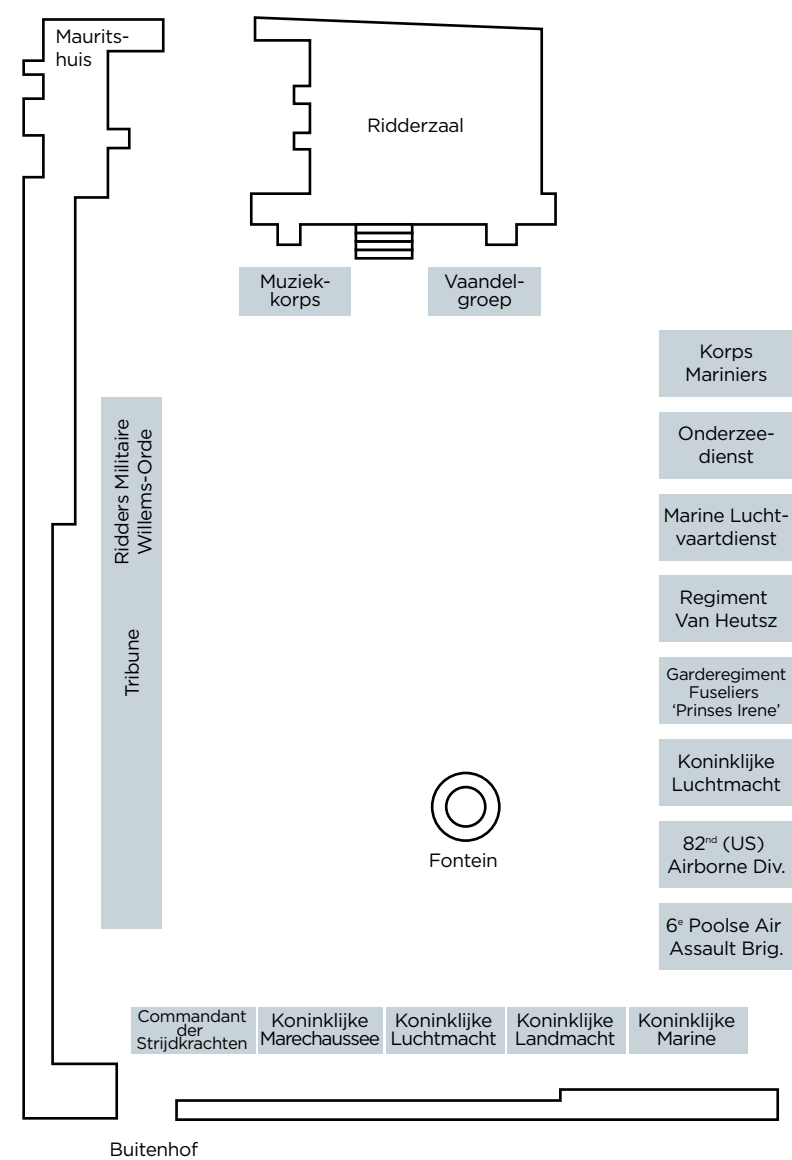
De aangetreden eenheden onderscheiden met een Militaire Willems-Orde zijn:

- Het Korps Mariniers van de Koninklijke Marine onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- De Onderzeedienst van de Koninklijke Marine onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- De Marine Luchtvaartdienst van de Koninklijke Marine onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet in de Tweede Wereldoorlog;
- Het Regiment Van Heutsz van de Koninklijke Landmacht dat de traditie voortzet van het

Koninklijke Nederlands-Indisch Leger. In respectievelijk 1849, 1877 en 1930 werd aan drie eenheden van dit Koninklijk Nederlands-Indisch Leger de Militaire Willems-Orde toegekend;

- Het Garderegiment Fuseliers 'Prinses Irene' van de Koninklijke Landmacht dat de traditie voortzet van de Koninklijke Nederlandse Brigade 'Prinses Irene'. De Koninklijke Nederlandse Brigade 'Prinses Irene' werd onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor de inzet tijdens de Tweede Wereldoorlog;
- De Koninklijke Luchtmacht die de traditie voortzet van zowel het Wapen der Militaire Luchtvaart In Nederland als het Wapen der Militaire Luchtvaart van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Beide Wapens werd de Militaire Willems-Orde toegekend voor de inzet tijdens de Tweede Wereldoorlog;
- De Amerikaanse 82nd Airborne Division werd onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor haar rol in de operatie Market Garden in 1944;
- De Poolse 6^e Air Assault Brigade die de traditie voortzet van de 1^e Zelfstandige Poolse Parachutistenbrigade. De 1^e Zelfstandige Poolse Parachutistenbrigade werd onderscheiden met de Militaire Willems-Orde voor haar rol in operatie Market Garden in 1944.

Plan of the Binnenhof

The military units on parade during the presentation ceremony at the Binnenhof

Various military units are formed up at the Binnenhof during the ceremony. In front of the Ridderzaal is a Colour Guard formed by all units which have been awarded the Military Order of William in the past. Delegations of these units are positioned opposite the gallery. The Knights of the Military Order of William are seated on the gallery. Positioned opposite the Ridderzaal are the Chief of Defence, General Peter van Uhm, his Operational Commanders and other flag and general officers. Next to them are delegations from the four Services. Units on parade which have previously been awarded the Military Order of William:

- The Marine Corps of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William for their deployment during the Second World War.
- The Submarine Service of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William for their deployment during the Second World War.
- The Naval Air Arm of the Royal Netherlands Navy, awarded the Military Order of William for their deployment during the Second World War.
- The 'Van Heutsz' Regiment of the Royal Netherlands Army, which continues the traditions of the Royal Netherlands East Indies Army. In 1849, 1877 and 1930, respectively, three units of the Royal Netherlands East Indies Army were awarded the Military Order of William.

- The 'Prinses Irene' Fusilier Guards Regiment of the Royal Netherlands Army, which continues the traditions of the 'Prinses Irene' Royal Netherlands Brigade. The 'Prinses Irene' Royal Netherlands Brigade was awarded the Military Order of William for their deployment during the Second World War.
- The Royal Netherlands Air Force, which continues the traditions of both the Netherlands Military Air Arm and the Military Air Arm of the Royal Netherlands East Indies Army. Both Air Arms were awarded the Military Order of William for their deployment during the Second World War.
- The US 82nd Airborne Division, which was honoured for its role during Operation Market Garden in 1944.
- The 6th Polish Air Assault Brigade, which continues the traditions of the 1st Independent Polish Parachute Brigade. The 1st Independent Polish Parachute Brigade was awarded the Military Order of William for its role during Operation Market Garden in 1944.

Tijdschema 29 mei 2009

09.25 uur	Deelnemende eenheden hebben hun plaats op het Binnenhof ingenomen en aankomst genodigden.
09.40 uur	Aankomst Vaandelgroep.
09.45 uur	Aankomst cortège van de Commandant der Strijdkrachten met passend eerbetoon.
09.50 uur	Aankomst cortège van de Minister-President met passend eerbetoon.
09.55 uur	Aankomst Ridders Militaire Willems-Orde met passend eerbetoon.
10.00 uur	Aankomst H.M. de Koningin met passend eerbetoon.

Aansluitend begint de ceremonie.

H.M. de Koningin inspecteert de aangetreden eenheden. Na de inspectie houdt H.M. de Koningin een toespraak en neemt vervolgens de kapitein Kroon de bij de benoeming behorende eed af. Na het hechten van het ordeteken van de Militaire Willems-Orde bij de kapitein Marco Kroon volgt de Ridderslag door H.M. de Koningin. Na het Wilhelmus zal de nieuwe Ridder zijn opwachting maken bij de aanwezige Ridders Militaire Willems-Orde.

10.30 uur	H.M. de Koningin en kapitein Marco Kroon Ridder Militaire Willems-Orde nemen een defilé van de vier krijgsmachtdelen af.
10.45 uur	Einde van de ceremonie en aanvang van de receptie in de Ridderzaal.
12.30 uur	Einde van de receptie.

Timetable for 29 May 2009

09:25 hrs	Participating units have assumed their assigned positions at the Binnenhof.
09:40 hrs	Arrival of the guests and the Colour Guard.
09:45 hrs	Arrival of the Chief of Defence of the Netherlands and entourage, with appropriate military ceremony.
09:50 hrs	Arrival of the Prime Minister of the Netherlands and entourage, with appropriate ceremony.
09:55 hrs	Arrival of the Knights of the Military Order of William, with appropriate ceremony.
10:00 hrs	Arrival of Her Majesty Queen Beatrix and the Minister of Defence of the Netherlands, with appropriate ceremony. Subsequent commencement of the ceremony.

Her Majesty Queen Beatrix and the Minister of Defence of the Netherlands will first inspect the units on parade. Following the inspection, Her Majesty Queen Beatrix will hold a short speech, after which she will administer the ceremonial oath to Captain Kroon. After having been presented with the medal of the Military Order of William, Captain Kroon will be knighted by Her Majesty Queen Beatrix. Following the playing of the national anthem, the new Knight will be presented to the Knights of the Military Order of William attending the ceremony.

10:30 hrs	Her Majesty Queen Beatrix, Captain Marco Kroon, Knight in the Military Order of William, and the Minister of Defence will review a parade by the four Services of the Dutch armed forces.
10:45 hrs	End of the ceremony and beginning of the reception in the Ridderzaal.
12:30 hrs	End of the reception

De Militaire Willems-Orde

The Military Order of William

De Militaire Willems-Orde is de oudste en tegelijk hoogste onderscheiding van het Koninkrijk der Nederlanden. Zij werd ingesteld bij de wet van 30 april 1815, no. 5. Deze wet, die uit twaalf artikelen bestond, was van kracht tot 30 april 1940, toen zij met ‘behoud van haar deugdelijk gebleken grondslagen’ werd herzien. Het eerste artikel luidt nu:

‘Er is een Orde, strekkende tot belooning van militairen, in dienst van het Koninkrijk der Nederlanden, die zich in den strijd door het bedrijven van uitstekende daden van moed, beleid en trouw hebben onderscheiden.’

In bijzondere gevallen kunnen ook niet-militaire Nederlandse onderdanen alsmede vreemdelingen, die zich door zoodanige daden hebben onderscheiden in de Orde worden opgenomen.”

De Militaire Willems-Orde bestaat uit vier klassen:

- Ridders der eerste klasse of Grootkruisen,
- Ridders der tweede klasse of Commandeurs,
- Ridders der derde klasse,
- Ridders der vierde klasse.

Een Ridder der Orde, die opnieuw in de strijd een uitstekende daad van moed, beleid en trouw heeft verricht, kan voor bevordering in de Orde in aanmerking komen.

De eerste die de eer ten deel viel in het register van de Orde te worden ingeschreven, was de Prins van Oranje - de latere koning Willem II - die in 1815 bij

The Military Order of William is the oldest and the highest honour in the Kingdom of the Netherlands. It was established by Act of Parliament no. 5 on 30 April 1815. This Act, consisting of 12 sections, remained in force until 30 April 1940, when it was reviewed ‘while retaining its proven sound foundations’. The first section now reads:

“There is an Order, which serves to reward military personnel in the service of the Kingdom of the Netherlands who have distinguished themselves in battle by acts of exceptional bravery, skill and loyalty.”

In exceptional cases, Dutch nationals who are not in military service and non-Dutch nationals, who have distinguished themselves by such acts, may be admitted into the Order.

The Military Order of William comprises four classes:

- Knights of the First Class, or Grand Crosses,
- Knights of the Second Class, or Commanders,
- Knights of the Third Class,
- Knights of the Fourth Class.

A Knight of the Order who again distinguishes himself by an outstanding act of bravery, skill and loyalty may be considered for promotion within the Order.

The first person to have the honour of being entered into the register of the Order was the Prince of Orange - later to become King William II - who had led the Dutch troops at Quatre Bras and Waterloo in 1815. A total of more than one thousand appointments

Quatre Bras en Waterloo de Nederlandse troepen had aangevoerd. In totaal vonden er naar aanleiding van deze twee veldslagen meer dan duizend benoemingen plaats. In het vervolg van de negentiende eeuw zouden nog talrijke benoemingen volgen. Zo leverden de Belgische Opstand in 1830 en de Tiendaagse Veldtocht, die een jaar later plaatsvond, een groot aantal nieuwe ridders op. Nederlands-Indië was bij uitstek het gebied waar men het ridderkruis der Militaire Willems-Orde kon verdienen. Het probleemgebied Atjeh spande in dit opzicht de kroon. De talloze militaire acties daar brachten in het tijdvak 1873-1927 een oogst op van in totaal twee grootkruisen, zes commandeurskruisen, 42 ridderkruisen derde klasse en meer dan 800 ridderkruisen vierde klasse. In totaal werden in de periode tot 1940 5.874 personen met de Militaire Willems-Orde gedecoreerd.

Sinds 1940 zijn nog 199 namen aan het register van de Militaire Willems-Orde toegevoegd. Onder hen bevonden zich, vanwege hun inspirerend leiderschap ten tijde van de Tweede Wereldoorlog, twee leden van het Koninklijk Huis, te weten prins Bernhard, die op 15 juni 1946 tot Commandeur werd benoemd, en prinses Wilhelmina, die op 4 september 1948 tot ridder der eerste klasse werd benoemd. De prinses was de eerste vrouw die in het register van de Orde werd ingeschreven.

De wet biedt de mogelijkheid aan onderdelen van de krijgsmacht die zich in de strijd bijzonder hebben onderscheiden het ridderkruis der vierde klasse toe

were made as a result of these two battles. Many appointments were to follow during the course of the nineteenth century. For instance, the Belgian Revolution in 1830 and the Ten Days Campaign a year later produced a large number of new Knights. The Netherlands East Indies was the area where soldiers were most likely to be awarded the Military Order of William, with the problematic region of Aceh topping the list. The countless military operations there in the period from 1873 to 1927 yielded two Grand Crosses, six Commanders, 42 Knights of the Third Class and more than 800 Knights of the Fourth Class. In the period before 1940, a total of 5,874 people were awarded the Military Order of William.

Since 1940, another 199 names have been added to the register of the Military Order of William. Among them were two members of the Royal House. They were awarded the Order for their inspiring leadership during the Second World War. Prince Bernhard was made a Commander on 15 June 1946 and Princess Wilhelmina, the first woman to be entered in the register of the Order, became a Knight of the First Class on 4 September 1948.

The Act concerning the Order allows for units of the armed forces who have particularly distinguished themselves in battle to be awarded the Knight's Cross of the Fourth Class. As a result, six units of the Netherlands armed forces and two foreign units have been awarded these honours for their actions during the Second World War.

De eed, welke door de Ridder Militaire Willems-Orde benoemde wordt afgelegd, luidt:

*“Ik zweer mij als een getrouw en wakker ridder te zullen
gedragen, mijn leven altoos te zullen veil hebben voor Koning
en Vaderland en door al mijn vermogen mij steeds trachten
waardig te maken de onderscheiding, mij door de Koning
toegestaan. Zoo waarlijk helpe mij God almachtig.”*

te kennen. Op grond hiervan is aan zes onderdelen van de Nederlandse krijgsmacht en aan twee buitenlandse eenheden deze onderscheiding toegekend naar aanleiding van hun verrichtingen tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Op 12 juli 1955 werd voor het laatst aan twee personen de Militaire Willems-Orde uitgereikt, en wel aan de kapiteins J.H.C. Ulrici en T.E. Spier, de eerste vanwege zijn rol in het verzet (1940-1945) en zijn optreden als militair in Nederlands-Indië, de tweede vanwege zijn optreden als militair in Nederlands-Indië. De plechtigheid vond plaats in de Frederik Hendrikkazerne te Vught. De twee officieren ontvingen de onderscheiding uit handen van prins Bernhard, die hun ook de gebruikelijke Ridderslag gaf.

Het laatste conflict dat aanleiding gaf tot het uitreiken van een Militaire Willems-Orde, was de Korea-oorlog. Van de circa 3.500 militairen die bij het Nederlandse Detachement Verenigde Naties in Korea dienden, werden er drie - van wie twee postuum - in de Orde benoemd.

The last ceremonial occasion on which the Military Order of William was awarded was on 12 July 1955. Captain J.H.C. Ulrici was decorated for his role in the resistance during the Second World War and his actions as a soldier in the Netherlands East Indies, and Captain T.E. Spier was decorated for his actions as a soldier in the Netherlands East Indies. The ceremony took place at the ‘Frederik Hendrik’ Barracks in Vught. The two officers received the award from Prince Bernhard, who also officially knighted them.

The Military Order of William was last awarded for operations in the Korean War. Of the 3,500 soldiers who served with the Netherlands Detachment of the United Nations in Korea, three were made Knights of the Order, two of whom received the award posthumously.

Curriculum Vitae

Kapitein Marinus Johannes Kroon

Captain Marinus Johannes Kroon

De kapitein Marco Kroon werd op 15 juli 1970 geboren te 's-Hertogenbosch. De geboren en getogen Bosschenaar haalde in 1989 zijn havo-diploma. Op 7 augustus 1989 begon zijn militaire loopbaan als Marinier algemeen bij het Korps Mariniers. In 1991 werd hij uitgezonden in het kader van de operatie Provide Comfort, de humanitaire operatie voor de noodbehoeftige Koerden in Noord-Irak. Na deze uitzending werd hij voor een jaar geplaatst bij het mariniers detachement op Aruba (Nederlandse Antillen). In 1993 volgde de tweede uitzending. Deze keer als plaatsvervangend groepscommandant in een van de Nederlandse mariniersploegen voor de United Nations Transitional Authority Cambodia (UNTAC) in Cambodja. Na deze uitzending stapte Kroon over naar de Koninklijke Landmacht.

Hier startte hij met de onderofficiersopleiding Infanterie op de Koninklijke Militaire School te Weert. Na de opleiding begon hij in 1995 als groepscommandant bij het 17^e Pantserinfanterie Bataljon te Oirschot. Met deze eenheid vertrok hij in 1996 voor zes maanden naar Bosnië. Hier gaf hij leiding aan een infanteriegroep. In 1998 maakte Kroon de overstap naar het Korps Commandotroepen te Roosendaal. Na het behalen van de voor de commando's kenmerkende groene baret, vervulde hij een leidinggevende functie binnen het Korps. In 2000 vertrok hij weer naar Bosnië. Deze keer als lid van de Observer-missie. Na de missie vertrok de Bosschenaar naar de Koninklijke Militaire Academie te Breda om officier te worden.

Captain Marco Kroon was born in 's-Hertogenbosch, Netherlands, on 15 July 1970. Born and bred in Den Bosch, as this city is more commonly known, he completed his secondary school education in 1989. On 7 August 1989, he began his military career as a marine with the Marine Corps. His first deployment came in 1991, when he took part in the humanitarian operation Provide Comfort, established to aid the Kurdish population in Northern Iraq. Following this deployment, he was posted to the marine detachment in Aruba, Netherlands Antilles for a year. His second deployment followed in 1993, with the United Nations Transitional Authority Cambodia (UNTAC) mission, in which he participated as deputy section commander of one of the Dutch marine teams in Cambodia. After his return, he transferred to the Royal Netherlands Army.

It was with the army that he started his NCO Infantry training at the Royal Military NCOs' School in Weert. After completing his training, Captain Kroon began his NCO career as section commander with 17 Armoured Infantry Battalion in Oirschot. With this unit, he went to Bosnia in 1996 for a six-month period, where he commanded an infantry section. The year 1998 saw his transfer to the Commando Corps in Roosendaal. After earning the green beret, the prestigious hallmark of the commandos, he was appointed to a command position within the Commando Corps. In the year 2000, Captain Kroon went to Bosnia for the second time. This time as a member of the Observer mission. Following this mission, Kroon attended the Royal Military Academy in Breda to become an officer.

Curriculum Vitae

Kapitein Marinus Johannes Kroon

Captain Marinus Johannes Kroon

Na de opleiding keerde Kroon terug als pelotonscommandant bij het 17^e Pantserinfanterie Bataljon. In 2003 vertrok hij met deze eenheid voor een derde uitzending naar Bosnië. Deze keer als pelotonscommandant in de Stabilisation Force (SFOR)-missie. In 2004 keerde hij terug bij het Korps Commando Troepen te Roosendaal als pelotonscommandant bij 108 Commandotroepen Compagnie. Hier vervulde Kroon diverse leidinggevende functies binnen het Korps Commandotroepen. Als pelotonscommandant werd hij meerdere keren uitgezonden. Hij nam deel aan de Stabilisation Force Iraq in 2004 en reisde drie keer naar Afghanistan (2005, 2006 en 2007).

Momenteel is Kroon werkzaam als stafofficier op het kenniscentrum van het Korps Commandotroepen. Hier draagt hij zijn kennis en ervaring over aan collega commando's en helpt met de invulling van (toekomstige) vaktechnische ontwikkelingen voor het Korps Commandotroepen. Mensen helpen, mensen steunen en mensen motiveren is de rode draad in zijn militaire carrière.

Marco Kroon woont samen met zijn partner in 's-Hertogenbosch en heeft twee kinderen. Naast zijn voltijd functie bij Defensie ondersteunt hij zijn partner in hun karakteristiek Bossche café.

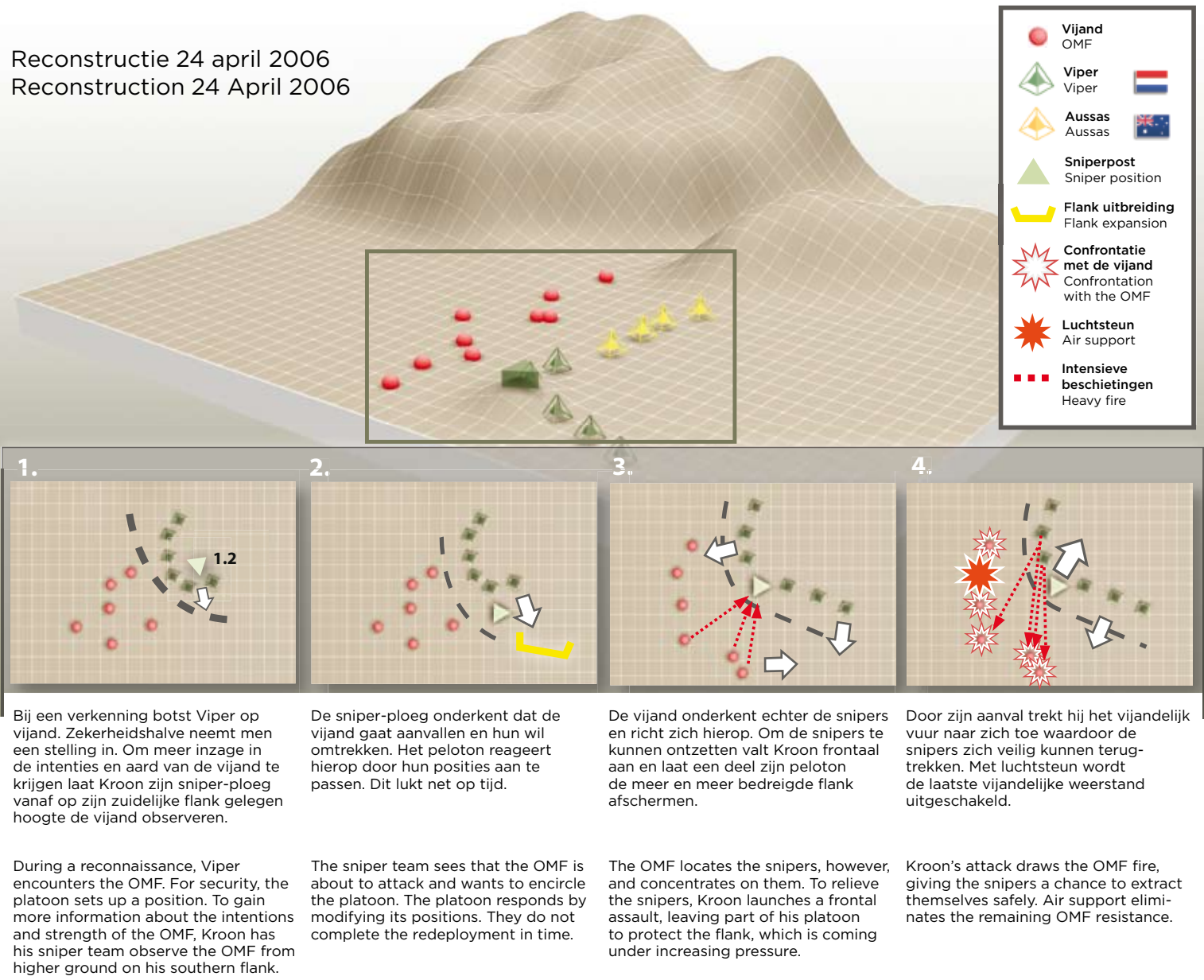
After completing officers' training, he returned to 17 Armoured Infantry Battalion as a platoon commander. It was with this unit that he undertook his third mission to Bosnia in 2003, this time as platoon commander in the Stabilisation Force (SFOR) mission. In 2004, he returned to the Commando Corps in Roosendaal as platoon commander with 108 Commando Corps Company. He held various command positions in the Commando Corps. As platoon commander, he was deployed on several occasions. He participated in Stabilisation Force Iraq in 2004 and he completed three tours of duty in Afghanistan, in 2005, 2006 and 2007.

Currently, Captain Kroon works as a staff officer with the Commando Corps Centre of Expertise. In this capacity, he passes on his knowledge and experience, while also guiding and shaping (future) developments in the Commando Corps field. Helping people, supporting people, and motivating them is the leit-motif in Captain Kroon's military career, as it is in his private life.

Marco Kroon lives in 's-Hertogenbosch, with his partner and two children. In addition to his full-time position with the Defence organisation, he helps his partner run a typical 'Den Bosch' café.

Operatie Qualee 22-24 april 2006

Operation Qualee 22-24 April 2006

Het dorp Surkh Murgab ligt zo'n vijftien kilometer ten noorden van Kamp Holland in de Chora-vallei. Om vast te stellen of er dreiging uitgaat van het oord, start de Task Force Viper op 22 april 2006 de operatie Qualee. Het peloton van luitenant Kroon wordt, samen met een peloton AUSSAS, aangewezen om het oord te verkennen.

Hoe dichterbij de troepen Surkh Murgab naderen, hoe meer de vijandelijke activiteiten toenemen. Het lijkt slechts een kwestie van tijd voordat de ISAF-troepen worden aangegrepen. Het terrein is vrij onoverzichtelijk en om meer *situational awareness* te krijgen, ontplooit Kroon zijn snipers op hoger gelegen terrein op de linkerflank van het peloton. Het duurt niet lang voordat Talibanstrijders vanuit het dorp de commando's onder vuur nemen. Kroon brengt onmiddellijk zijn peloton in stelling om het vuur te beantwoorden. Al snel volgt een vuurgevecht dat zo hevig is dat er luchtsteun aan te pas moet komen om te kunnen blijven manoeuvreren.

De *snipers* hebben vanaf hun hogere positie goed zicht op het gevechtsterrein en zien dat de Taliban een omtrekkende beweging maken. Uit verkregen inlichtingen blijkt dan ook dat de Taliban bezig zijn het peloton te omsingelen. De scherpschutters slagen erin Talibanstrijders uit te schakelen maar trekken zelf ook dusdanig veel vuur op hun positie, dat afbreken onmogelijk is. Kroon rijdt snel met een paar auto's naar voren om het vuur af te leiden van de *snipers* die daardoor het gevecht kunnen afbreken.

The village of Surkh Murgab is approximately fifteen kilometres north of Camp Holland in the Chora Valley. To find out whether there were any threats coming from the village, Task Force Viper launched Operation Qualee on 22 April 2006. Lieutenant Kroon's platoon, along with a platoon of AUSSAS, was assigned to reconnoitre the area.

The closer the troops approached Surkh Murgab, the more the volume of radio traffic generated by the opposing military forces (OMF) increased. It seemed only a matter of time before the ISAF troops would be engaged. With the terrain being so rugged, it was difficult to oversee much of it. To gain more situational awareness, Kroon therefore deployed his snipers on higher ground on the platoon's left flank. It didn't take long for the Taliban fighters to put the commandos under fire from the village. Kroon immediately put his platoon in position to return the fire. The firefight that followed was so intense that air support was necessary to make it possible to continue to manoeuvre.

From their higher positions, the snipers had a good view of the battlefield and could see that the Taliban were making a flanking movement. Intercepted radio traffic indicated that the Taliban were trying to encircle the platoon. The snipers disabled a number of fighters, but that also drew such heavy fire onto their positions that breaking off was impossible. Kroon quickly went forward with several vehicles to draw the fire away from the snipers, who were then able to break off the action.

Andere voertuigen van het peloton verplaatsen zich intussen, achter de post van de sluipschutters langs, snel naar links om zo de dreiging op de linkerflank weg te nemen.
Na deze manoeuvre is inmiddels luchtsteun gearriveerd en twee welgemikte 500-ponders schakelen de laatste Talibanstrijders uit. Het peloton keert zonder verliezen terug naar Kamp Holland. De operatie heeft overduidelijk aangetoond dat Surkh Murgab een gevaar vormt voor de ISAF-troepen.

De beschreven operatie is exemplarisch voor het werk dat het peloton van luitenant Kroon in Afghanistan heeft uitgevoerd. De commando's zijn de eerste ISAF-troepen in dat gebied en hun voornaamste taak is het in kaart brengen van de vijand. Waar zitten ze? Hoeveel zijn het er en hoe sterk zijn ze? De wijze van optreden van het peloton van Kroon is voorzichtig voorwaarts gaan totdat het wordt aangegrepen. Daarna is het zaak het gevecht af te breken en de bevindingen te rapporteren aan het hogere niveau. Vooral in de beginperiode vallen Talibanstrijders de commando's constant aan als deze een dorpje naderen. Later wordt dit minder omdat de Taliban in de gaten krijgt dat vechten tegen de ISAF-troepen met klein kaliber wapens weinig effectief is. In plaats van de directe confrontatie aan te gaan, verleggen ze hun tactieken meer en meer naar het plaatsen van geïmproviseerde explosieven.

Other platoon vehicles had moved behind the snipers' position and quickly to the left to eliminate the threat to the left flank.

Air support arrived by the time that manoeuvre was completed and two well-placed 500-pound bombs took out the remaining Taliban fighters. The platoon returned to Camp Holland with no losses. The operation showed beyond doubt that Surkh Murgab was a threat to the ISAF troops.

This operation typifies the work that Lieutenant Kroon's platoon did in Afghanistan. The commandos were the first ISAF troops in that area and their primary task was identifying the OMF locations. Where were they? How many were there and how strong were they? Kroon's platoon worked by moving cautiously forward until being engaged. It then became a matter of breaking off the engagement and reporting the findings to higher echelon. Especially in the early stages, the Taliban fighters constantly attacked the commandos as they approached a village. When the Taliban realized that engaging the ISAF troops with small arms was not very effective, such engagements occurred less frequently. Rather than engaging the ISAF forces directly, they changed tactics increasingly to placing IEDs.

Kameraadschap

Camaraderie

Tijdens de uitzendperiode heeft het peloton van luitenant Kroon veel operaties uitgevoerd naast en in samenwerking met een peloton van de Australian Special Air Service, Australische commando's.

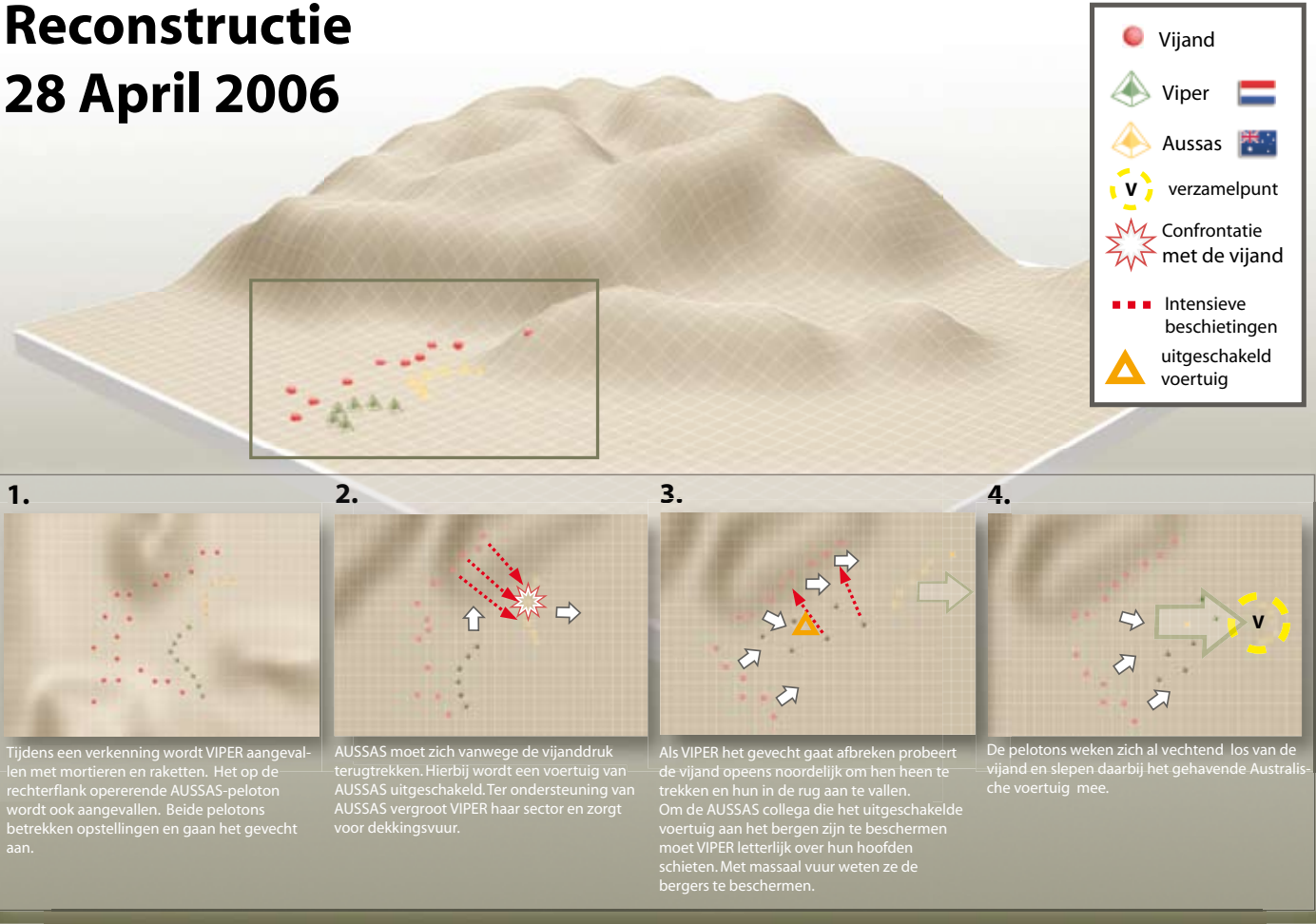
PRESENTED TO N20 FROM B3K
"TO OUR BRAVE MATES"
IN APPRECIATION OF YOUR SUPPORT DURING OPERATIONS IN AFGHANISTAN 2006
'WHO DARES WINS'

Operatie Separ 28 april-2 mei 2006

Operation Separ 28 April-2 May 2006

Reconstructie 28 April 2006

Amper vier dagen na Operatie Qualee, waarin het peloton van luitenant Kroon heeft vastgesteld dat Surkh Murgab inderdaad een Talibanbolwerk is, bevindt de eenheid zich opnieuw in de buurt van het dorp.

Op 28 april 2006 hebben de commando's stelling genomen aan de oostflank van het dorp. Ten noorden van de Nederlanders ligt een peloton van de Australian Special Air Service (AUSSAS). Gedurende de uitzendperiode heeft het peloton van luitenant Kroon veel operaties uitgevoerd naast en in samenwerking met dit peloton Australische commando's. Doel van de operatie is dit keer het oord 'onder waarneming' te houden. Surkh Murgab ligt maar vijftien kilometer van Kamp Holland vandaan en kan dus prima als uitvalsbasis dienen voor Talibanstrijders die het de Nederlandse ISAF-troepen lastig willen maken.

Al snel liggen beide pelotons onder vuur van de Taliban; de Nederlanders voornamelijk vanuit het dorp zelf en de Australiërs vanaf de bergketen ten noorden van Surkh Murgab. Het daaropvolgende vuurgevecht, waarbij de coalitietroepen continu worden beschoten met klein kaliberwapens en RPG's (Rocket Propelled Grenades), wordt zo hevig dat de pelotons het gevecht af moeten breken. De Australiërs breken als eersten af en de Nederlanders breiden hun sector naar het noorden uit om de aftocht te dekken.

Tijdens de verplaatsing naar het verzamelpunt gaat het mis bij de Australiërs: een voertuig komt muurvast

Barely four days after Operation Qualee, during which Lieutenant Kroon's platoon had confirmed that Surkh Murgab was indeed a Taliban stronghold, the unit found itself once again close to the village.

On 28 April 2006, the commandos took up position to the east of the village. A platoon of the Australian Special Air Service (AUSSAS) was located north of the Dutch. Throughout the deployment period, Lieutenant Kroon's platoon carried out almost all of its operations alongside this same platoon of Australian special forces. The objective of the operation this time was to keep the area 'under observation'. Surkh Murgan is only fifteen kilometres north of Camp Holland and is therefore an ideal base of operations for Taliban fighters who wanted to make life difficult for the Dutch ISAF troops.

The two platoons soon found themselves taking Taliban fire; the Dutch primarily from the village itself and the Australians from the mountain ridge to the north of Surkh Murgab. The firefight that followed, with the coalition troops taking constant small arms and RPG (Rocket Propelled Grenades) fire, was so heavy that the platoons had to break off the action. The Australians broke off first and the Dutch platoon extended its sector to the north to cover the retreat.

During the movement to the assembly area, things went badly for the Australians: a vehicle got seriously stuck in the inhospitable terrain. The problems with the vehicle did not escape the OMF either and they

te zitten in het onherbergzame terrein. De problemen met het voertuig ontgaat ook de vijand niet en deze neemt de onfortuinlijke Australiërs daarop flink onder vuur. De Nederlanders geven nu massaal vuurdekking en weten zo de aandacht van de vijand te trekken. Dit geeft de Australiërs gelegenheid het gestrande voertuig te bergen, maar zorgt er wel voor dat de Nederlanders onder constante beschietingen komen te liggen. Inmiddels zetten de Taliban ook 107 millimeter raketten in de strijd om de Nederlanders uit te schakelen.

Nadat de Australiërs klaar zijn met hun bergingswerkzaamheden, kan Kroon het gevecht afbreken en zonder gewonden de verplaatsing naar het verzamelpunt voortzetten.

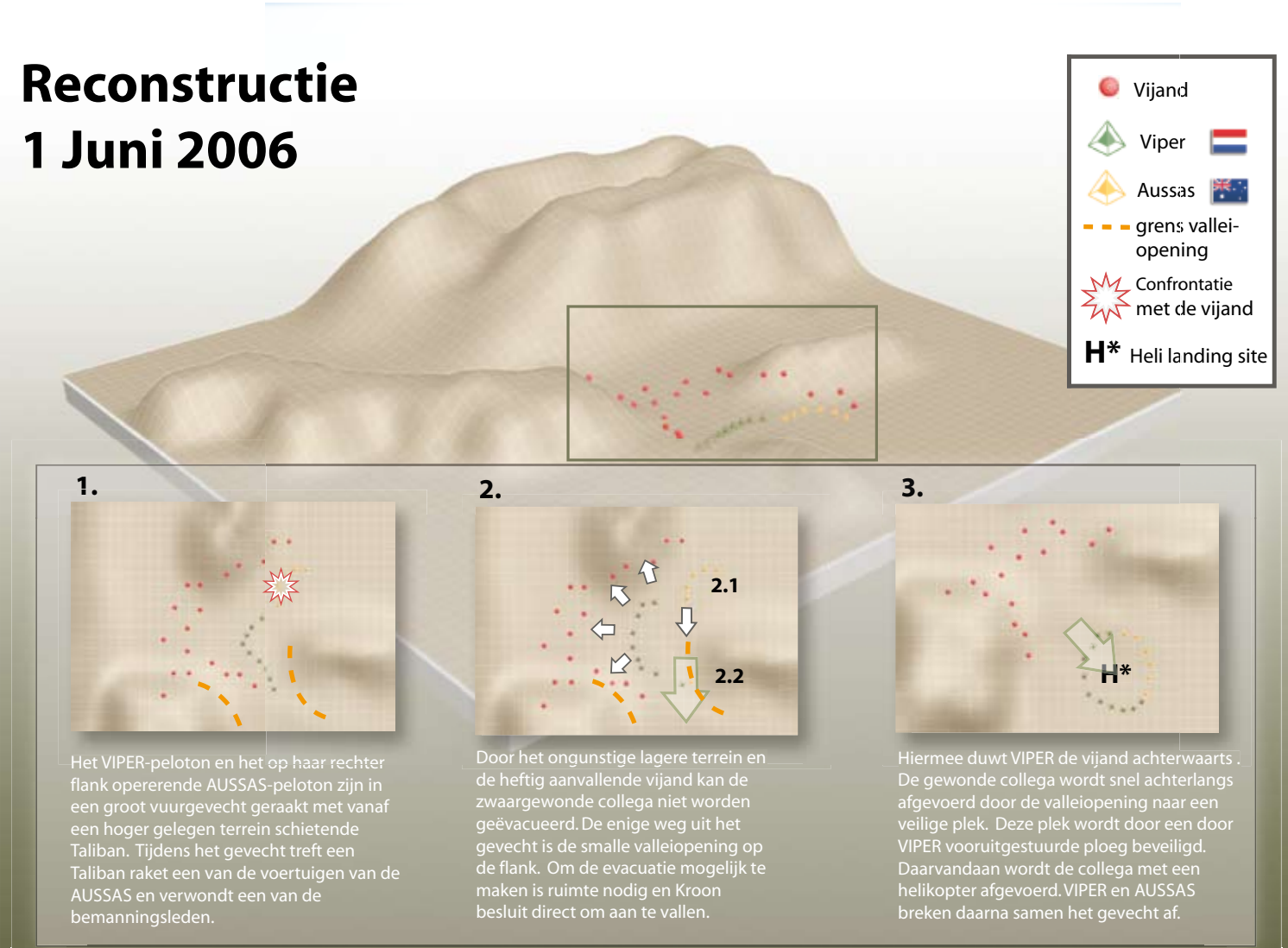
brought heavy fire to bear on the hapless Australians. The Dutch troops then provided massive covering fire and drew off the attention of the OMF. That gave the Australians the chance they needed to recover the stranded vehicle, but also brought the Dutch under constant fire. The Taliban also brought 107 mm shells into play at this point in their attempt to take out the Dutch forces.

After the Australians were finished recovering the vehicle, Kroon was able to break off the engagement and continue the move to the assembly area.

Operatie Jung 30 mei-3 juni 2006

Operation Jung 30 May-3 June 2006

Reconstructie 1 Juni 2006

Op 1 juni 2006 staat het peloton van luitenant Kroon aan de rand van het dorp Chora. Het peloton neemt deel aan Operatie Jung, die als doel heeft de locaties in kaart te brengen van de Taliban in de Chora-vallei. Deze vallei grenst direct aan Tarin Kowt en de aanwezigheid van *Opposing Military Forces* (OMF) hier betekent daardoor mogelijk acuut gevaar voor het in opbouw zijnde Kamp Holland.

De nacht voor de actie hebben de commando's zo'n vijftig bewapende mannen te voet het dorp zien verlaten in de richting van Tarin Kowt. Het blijkt om Afghaanse politiemannen te gaan die uit het dorp zijn verjaagd door de Taliban. Hierdoor weet het peloton dat er vrijwel zeker tegenstand te verwachten is.

Het peloton observeert, samen met het peloton van de Australian Special Air Service (AUSSAS) dat ten oosten van de Nederlandse commando's stelling heeft genomen, nauwkeurig de bewegingen in het dorp. Al snel blijkt dat de Taliban het contingent Special Forces ook ontdekt heeft. Het duurt niet lang voordat de Taliban vanuit het dorp het vuur openen op de Nederlanders en Australiërs. Aanvankelijk is het moeilijk de exacte positie van de schutters te bepalen. Om beter overzicht van de situatie te krijgen, kruipt kapitein Kroon enkele meters naar voren. Zijn nieuwe positie trekt het nodige vuur waarop hij zich snel weer bij zijn peloton voegt.

De beschieting wordt heviger en naast het klein kaliber vuur vanuit Chora, worden de commando's nu

As part of Operation Jung, the objective of which was to identify the Taliban locations in the Chora Valley, Lieutenant Kroon's platoon found itself at the edge of the village of Chora on 1 June 2006. The Chora Valley is immediately adjacent to Tarin Kowt and the presence of Opposing Military Forces (OMF) there represented an acute threat to Camp Holland, which was then being built.

The night before the action, the commandos saw a group of approximately 50 armed men leave the village on foot in the direction of Tarin Kowt. The group turned out to be Afghan police who had been chased from the village by the Taliban. The platoon therefore knew that the chance of encountering opposition was almost a certainty.

The platoon observed the movements in the village closely, flanked by a platoon of the Australian Special Air Service, which had taken up position to the east of the Dutch commandos. It quickly became apparent from intercepted radio traffic that the Taliban had also discovered the Special Forces contingent.

Before long, the Taliban opened fire on the Dutch and Australian position from the village. It was difficult initially to locate the exact position of the Taliban who were firing. To gain a better overview of the situation, Lieutenant Kroon crawled several metres forward. His new position drew immediate fire, and he quickly rejoined the platoon.

ook vanuit de bergen bestookt met mortieren, RPG's en 107 millimeter raketten. Omdat het peloton zich in open veld bevindt, besluit Kroon het gevecht af te breken en zich terug te trekken.

Terwijl Kroon en zijn mannen zich sprongsgewijs naar achteren verplaatsen, raken de Australiërs in de problemen. Ook zij worden zwaar onder vuur genomen en staan op het punt het gevecht af te breken wanneer één van de commando's gewond raakt. Luitenant Kroon aarzelt geen moment en beveelt zijn mannen terug naar voren te gaan. Hierdoor focust de tegenstander zich op het peloton van Kroon en krijgen de Australiërs de gelegenheid hun gewonde, achter de Nederlanders langs, af te voeren naar de heli-landingsplaats.

Het effect is wel dat de Taliban het, met het wegvallen van de Australiërs, nu massaal op de Nederlanders hebben gemunt. Die liggen vanaf dat moment nog zwaarder onder vuur. Zo zwaar zelfs dat de Australiërs achteraf verklaren dat ze niet hadden gedacht dat het peloton van Kroon stand zou houden. Zodra de gewonde in veiligheid is gebracht, kan ook Kroon eindelijk het gevecht afbreken en zich terugtrekken naar de heli-landingsplaats. De dag daarna verleent het peloton van Kroon dekking aan Amerikaanse militairen die Chora opnieuw bevrijden van de Taliban.

The fire grew more intense and the platoon also began taking fire from mortars, rocket-propelled grenades (RPGs) and 107 mm shells in addition to the small arms fire coming from Chora. The platoon was exposed in an open field and Kroon decided to break off the action and withdraw.

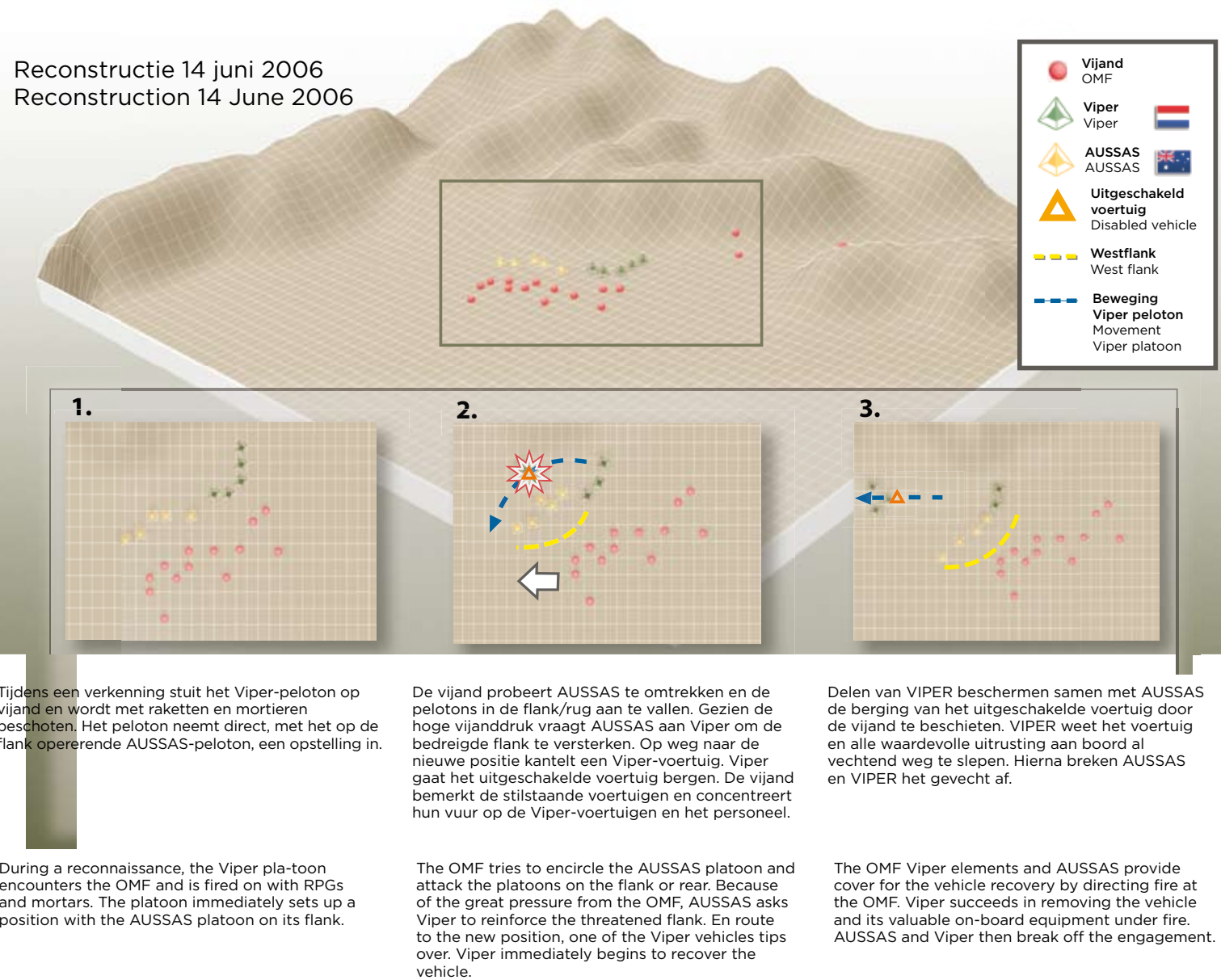
While Kroon and his men moved to the rear in staggered steps, the Australians found themselves in difficulties. They, too, were taking heavy fire and were about to break off the action when one of their commandos was hit. Lieutenant Kroon did not hesitate for a moment and ordered his men to move forward again. That drew the OMF fire onto Kroon's platoon and the Australians were able to extract their wounded comrade to the helicopter landing zone (LZ) by moving behind the Dutch line.

The Taliban then turned their attention massively onto the Dutch position, there being no more Australians to divide their attention. The Dutch found themselves taking even heavier fire. So heavy, in fact, that the Australians said afterwards that they had not thought that Kroon's platoon would make it.

When the Australian casualty had reached safety, Kroon was finally able to break off the action and withdraw to the LZ. On the next day, Kroon's platoon provided cover to U.S. troops who once again liberated Chora from the Taliban.

Operatie Jung ext. 16-23 juni 2006, actie 1

Operation Jung ext. 16-23 June 2006, action 1

Deze operatie speelt zich wederom af in de Chora-vallei en het doel is dit keer targets uit te zoeken die in een later stadium aangevallen kunnen worden. Het peloton van luitenant Kroon concentreert zich, samen met de Australiërs, tijdens deze operatie op eerder verkende gebieden zuidelijk van de Baluchi-pas en de dorpen Surkh Murgab en Khurma.

Op 16 juni 2006 baant het peloton zich langzaam een weg naar het dorp Khurma, wanneer het op een contingent Talibanstrijders stuit. Er ontstaat een vuurgevecht waarbij met name de Australiërs, ontplooid ten zuiden van de Nederlanders, onder grote druk komen te staan. Om de coalitiegenoten bij te staan, verplaatst luitenant Kroon met MB-softtops richting de Australiërs. Met hoge snelheid stuurt de chauffeur van Kroon het voertuig door het uiterst moeilijk begaanbaar terrein. En dan gaat het mis, de MB slaat over de kop. Later verklaren de mannen in het achterste voertuig dat, vanwege de enorme hoeveelheid stof waarmee het ongeluk gepaard ging, zij dachten dat de auto van Kroon geraakt was. Gelukkig raakt niemand ernstig gewond, maar terwijl de bemanning onder het voertuig vandaan kruipt, slaan mortieren en raketten in naast de gekantelde wagen.

Hoewel duidelijk aangeslagen door het ongeluk, bedenkt Kroon zich geen moment en komt direct in actie. Hij stuurt de toegesnelde medics aan om zeker te weten hoe het met de rest van de inzittenden is gesteld en neemt gelijk daarna plaats in een ander voertuig om leiding te kunnen geven aan zijn peloton. Achteraf blijkt

This operation took place once again in the Chora Valley and its objective was to identify targets that could be attacked later. During this operation, Lieutenant Kroon's platoon, along with the Australians, was operating in an area that had been reconnoitred previously to the south of the Baluchi Pass and the villages of Surkh Murgab and Khurma.

On 16 June 2006, the platoon was making its way slowly towards Khurma when it encountered a contingent of Taliban fighters. A firefight ensued with the Australians, deployed to the south of the Dutch forces, taking the brunt of the fire. To support the coalition partners, Lieutenant Kroon moved with his two Mercedes-Benz soft-tops towards the Australian position. Kroon's driver drove the vehicle through the extremely difficult terrain at high speed. And then things started to go wrong and the vehicle rolled. The men in the rear vehicle said later that they had thought that Kroon's vehicle had been hit because the accident raised so much dust. Fortunately, no-one was seriously hurt in the accident, but while the crew was climbing out from under the vehicle, mortars and shells hit right next to it.

Although he had clearly been affected by the accident, Kroon did not hesitate for a moment and went into action immediately. He directed the medics who had rushed to the scene to ascertain the condition of the rest of the people in the vehicle and then mounted another vehicle to command his platoon. Afterwards, it became apparent that he had a tear in his shoulder.

Operatie Jung ext. 16-23 juni 2006, actie 1

Operation Jung ext. 16-23 June 2006, action 1

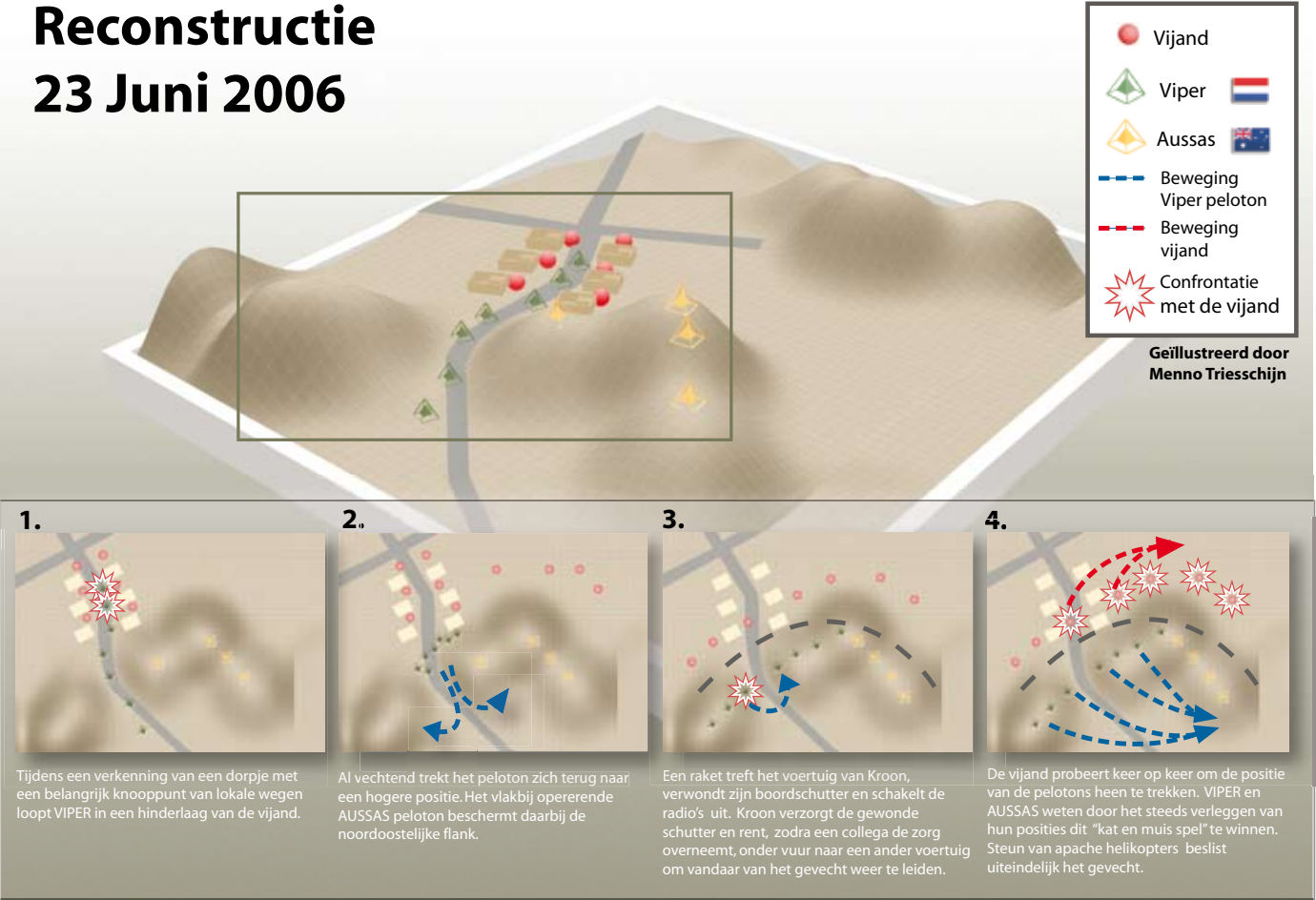
hijzelf een scheurtje in zijn schouder te hebben. Uiteindelijk breken de commando's het gevecht af en verplaatsen samen met de Australiërs naar het verzamelpunt. Die nacht voert een YPR vanuit Kamp Holland een nieuwe MB op en neemt de kapotte auto mee terug zodat het peloton de operatie kan voortzetten.

The commandos ultimately broke off the action and moved with the Australians to the assembly point. That night, a YPR tow truck from Camp Holland brought a new Mercedes-Benz forward so the platoon could continue its operations and also removed the damaged vehicle.

Operatie Jung ext. 16-23 juni 2006, actie 2

Operation Jung ext. 16-23 June 2006, action 2

Reconstructie 23 Juni 2006

Het is wederom een snikhete dag met temperaturen van boven de vijftig graden als het peloton van Kroon op weg is om blocking positions in te nemen. Doel van de actie is eventuele versterkingen van de Taliban te onderscheppen. Het peloton wil naar een kruispunt op een route waarvan het vermoeden bestaat dat het een belangrijke aanvoerroute voor de Taliban is. Om er te komen zullen de commando's dwars door het oord Kuchkin moeten rijden, want Australische verkenners op quads hebben al snel ontdekt dat er niet om het dorp heen gereden kan worden. Normaal gesproken vermijdt Kroon liever een verplaatsing door de bebouwde kom met het oog op hinderlagen. Maar nu heeft hij geen andere keus.

Kuchkin is een erg groen dorp en al die vegetatie biedt uitstekende mogelijkheden voor een hinderlaag. Het peloton is net de eerste huizen gepasseerd, als de voorste voertuigen melden dat er geen doorgang is die breed genoeg is voor de voertuigen. Door zijn verrekijker ziet Kroon vanuit een andere invalshoek mogelijk wel een pad. Gezien het verwachte gevaar gaat Kroon te voet zelf vaststellen of het pad bruikbaar is. Of Kroon gelijk had of niet is nooit getest want op het moment dat de hij in de buurt van het pad komt, opent de Taliban het vuur. Onder dekking van zijn peloton keert hij heelhuids terug bij de voertuigen.

De vijand bevindt zich op ongeveer zeventig meter afstand van de troepen en gaat schuil achter muurtjes en een bosrand. De commando's geven een flinke dosis vuur om het initiatief te herwinnen. Wat volgt

It was once again a festering hot day with temperatures above 50 °C as Kroon's platoon was en route to take up blocking positions. The objective of the mission was to prevent any potential Taliban reinforcements from getting through. The platoon wanted to reach an intersection on a route that was believed to be an important supply line for the Taliban. To get there, the commandos would have to drive straight through the hamlet of Kuchkin; Australian scouts on quads had already discovered that it was not possible to drive around the village. Normally, Kroon preferred to avoid movements through built-up areas because of the danger of ambushes. There was no other choice today, however.

Kuchkin is a very green village, filled with vegetation that provides outstanding cover for ambushes. The platoon had just passed the first few houses when the forward vehicles reported that there was no passage wide enough for the vehicles. Through his binoculars, Kroon found a possible alternative route from another direction. With danger expected, Kroon went on foot alone to determine whether the path was usable. Whether Kroon was right was never tested; as soon as he came close to the path, the Taliban opened fire. With cover being provided by his platoon, he ran back to his vehicle, returning without injury.

The OMF were located approximately 70 m from the platoon's position and were taking cover behind low walls on the edge of a copse. The commandos provided heavy fire in order to regain the initiative.

is een zeer hevig vuurgevecht op zeer korte afstand. Inmiddels terug in het voorste voertuig, brengt Kroon onderdrukkend vuur uit met de MAG en probeert hij tegelijkertijd zijn peloton achterwaarts uit de gevarezone te leiden om betere posities te kunnen betrekken. De Taliban slagen er nog wel in om de korrel van zijn boordwapen af te schieten. Een hachelijke onderneming want dat betekent namelijk dat ze door de stellingen van de Australiërs, die achter hen liggen, moeten doorkruisen. Intensief coördinerend met de coalitiepartners, via de radio en handgebaren, slaagt Kroon erin zijn peloton naar een hoger gelegen positie te loodsen. Ondertussen neemt hij met de MAG voortdurend de Taliban onder vuur.

De positie van de Nederlanders vereist op deze plek de nodige coördinatie met het AUSSAS-peloton om *blue on blue*-situaties (vuur van eigen troepen) te voorkomen. Om beter inzicht te krijgen op het gevechtveld, manoeuvreert Kroon zijn voertuig naar een hoger gelegen positie. Tijdens deze actie wordt de MB van Kroon geraakt door een RPG (*rocket propelled grenade*) De luitenant ziet de RPG recht op zich afkomen en roept nog naar zijn chauffeur “achteruit!”, maar het gaat te snel. Het projectiel ketst af op de bumper en explodeert naast het voertuig. Als het stof en de rook is weggetrokken ziet Kroon zijn boordschutter op de grond liggen. Gelukkig blijkt bij een snel onderzoek door Kroon dat hij niet zwaargewond is. En na een korte peptalk heeft de boordschutter het gevecht hervat. De radio van zijn eigen voertuig is door de blast defect geraakt. Kroon

An extremely heavy firefight at very close quarters followed. Once back in the lead vehicle, Kroon provided suppressing fire with the MAG and he tried at the same time to lead his platoon to the rear and out of danger to take up better positions. The Taliban were successful in shooting off the sight of his on-board weapon, though. It was a precarious move, because it meant that they would have to move through the positions of the Australians who were set up behind them. Coordinating intensely with the coalition partners by radio and hand gestures, Kroon was successful in manoeuvring his platoon to a higher position. He kept the Taliban under fire the whole time with the MAG.

The Dutch position now required them to coordinate constantly with the AUSSAS platoon to avoid blue-on-blue, friendly fire situations. To gain a better overview of the battlefield, Kroon moved his vehicle to higher ground. During the action, Kroon's vehicle was hit by a rocket-propelled grenade (RPG). The lieutenant saw the RPG coming straight for them and called out to his driver to “reverse!!”, but everything happened too fast. The projectile ricocheted off the bumper and exploded next to the vehicle. When the dust and the smoke had cleared, Kroon saw his gunner lying on the ground. Fortunately, a quick check by Kroon showed that the gunner had not been seriously injured and after a short pep talk, the gunner rejoined the action. With the blast having rendered the radio in his own vehicle unusable, Kroon ran under fire to another vehicle where he took command of the action again,

rent onder vuur naar een ander voertuig en neemt de leiding van het gevecht weer op zich. Hij doet dit met behulp van handgebaren, de portofoon en de radio in het ander voertuig. Uiteindelijk komt de hele eenheid samen met de Australiërs terecht in een stelling en blijkt de actie de voorbode van een langdurig gevecht. Terwijl de temperatuur boven de vijftig graden uitkomt, vecht het peloton in de volle zon nog zo'n acht uur lang tegen de Taliban. Het is zwaar vechten in de hitte en twee man vallen tijdens het gevecht dan ook flauw door de warmte.

Tijdens dit vuurcontact blijft Kroon op uitstekende wijze leiding geven aan zijn peloton. Hij zorgt voor ondersteuning van de coalitiepartners, onderhoudt contact met het hogere niveau, grijpt doelen aan in zijn eigen sector en organiseert een herbevoorrading onder vuur. Noodgedwongen want het peloton raakt door de munitie heen. Een Amerikaanse helikopter durft het aan om in een *hot landingzone* (landingszone die onder vuur ligt) te landen en de commando's te bevoorraden. De Patria (pantserwielvoertuig) van het peloton rijdt als een soort SRV-wagen alle punten langs om iedereen van nieuwe munitie te voorzien terwijl het gevecht nog in volle gang is. Amerikaanse Apache-gevechtshelikopters, die de Chinook escorteren, mengen zich ook in het gevecht en zorgen er uiteindelijk voor dat het in het voordeel van ISAF wordt beslecht.

Als de rook is opgetrokken blijken dertien Taliban uitgeschakeld. Afgezien van Kroons eigen boord-schutter, raakt die dag verder niemand gewond.

using a combination of hand gestures, the walkie-talkie and the radio in the other vehicle. The entire unit and the Australians finally made it to an emplacement and the action they had just gone through proved to be the harbinger of a long battle. With the temperature rising to more than 50 °C, the platoon fought the Taliban in the full sun for approximately eight hours. Fighting in the heat was very arduous and two men fainted from heat exhaustion during the combat.

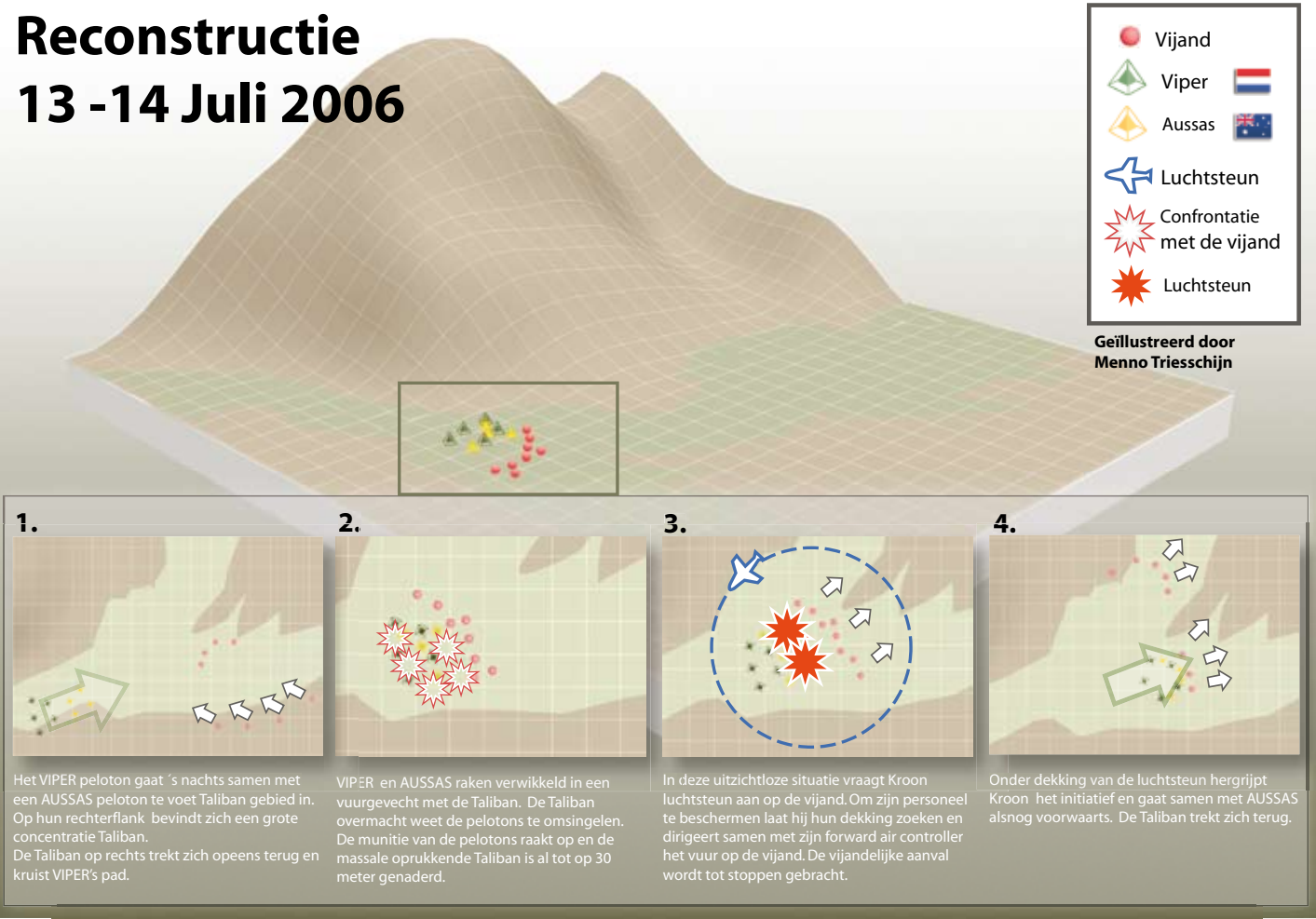
During the fire contact, Kroon continued to provide exemplary leadership to his platoon. He ensured that support was provided for the coalition partners, maintained contact with higher echelon, engaged targets in his own sector and organised resupply under fire. The latter was essential, because the platoon was running out of ammunition. An American helicopter assumed the risk of landing in a hot LZ - a landing zone that was taking fire - and resupplying the commandos. The platoon's Patria armoured wheeled vehicle was moving from one Dutch position to another like an armoured 'meals-on-wheels' to provide everyone with ammunition while combat was still raging at full force. American Apache attack helicopters, which were providing escort for the Chinook, also joined the action and eventually turned the tide in the favour of ISAF.

When the smoke had cleared, thirteen Taliban had been killed. On the ISAF side, apart from Kroon's gunner, no-one was wounded on that day.

Operatie Chitag 13-14 juli

Operation Chitag 13-14 july

Reconstructie 13 -14 Juli 2006

Operatie Chitag kan beschouwd worden als het sluitstuk van de voorgaande operaties waaraan het peloton van Kroon heeft deelgenomen. Lag bij die operaties de nadruk nog op het in kaart brengen van de aanwezigheid van OMF, bij deze operatie, die parallel plaatsvindt met de coalitie Operatie Perth, is het doel daadwerkelijk *freedom of movement* creëren.

De eenheid van Kroon trekt opnieuw samen met de Australische collega's op en moet de *strongholds* van de Taliban in het gebied gaan verdrijven. Het wordt een zeer zware operatie die, midden in vijandelijk gebied, grotendeels te voet wordt uitgevoerd. Hoewel de commando's inmiddels wat gewend zijn, groeit langzamerhand het besef dat dit toch een ander soort operatie wordt dan de voorgaande acties. Aan de vooravond heerst dan ook een meer gespannen sfeer in het peloton. Ook Kroon is zichtbaar gespannen, maar als leider bewaart hij zoveel mogelijk de rust. Bewust bouwt hij tijdens de voorbereidingen een moment van saamhorigheid in waarbij alle mannen van het peloton samen naar een collage van videomateriaal kijken die ze tijdens de uitzending hebben gemaakt. Samen luisteren ze naar het nummer Brothers in Arms van Dire Straits. Het geeft aan dat de commando's zich realiseren dat een of meerdere collega's mogelijk niet levend terugkeren van deze missie.

Het is 12 juli 2006 als het peloton uit het dorp Chora vertrekt. De route van de commando's voert door de Chora-vallei naar het veertig kilometer zuidelijk

Operation Chitag can be considered as the final act of the earlier operations that Kroon's platoon had taken part in. Where those operations had been primarily concerned with quantifying the presence of OMF, the objective of Operation Chitag, which ran parallel with the coalition Operation Perth, was to create freedom of movement.

A unit led by Kroon once again in tandem with Australian comrades, was to drive the Taliban out of the area during an eleven-day operation against the strongholds in the area. It was a very heavy operation in the heart of OMF territory, and largely on foot.

Although the commandos had become accustomed to a lot, it gradually became apparent that this operation was to be different from what they had experienced before. The atmosphere in the platoon was tense on the eve of the campaign. Kroon, too, was visibly tense, but as the leader, he kept things calm. He purposely made time during the preparations for the unit to get together to watch a collage of video material that they had shot during the mission and they listened to the song Brothers in Arms by Dire Straits. That is an indication that the commandos realised that one or more of their comrades might not return from this mission alive.

On 12 July 2006, the platoon moved out of Chora. The route they took led them through the Chora Valley to Tarin Kowt, some 40 km to the south. The platoon moved primarily on foot because of strong suspicions

gelegen Tarin Kowt. Het peloton gaat zich hoofdzake-
lijk te voet verplaatsen vanwege sterke vermoedens
dat de twee wegen die van noord naar zuid lopen
bemijnd zijn. Dat blijkt achteraf inderdaad het geval.
Die eerste nacht vertrekken de commando's in twee
shifts per auto en rijden een paar kilometer de weg
op. Dit doen ze bewust met het nodige extra lawaai
zodat de vijand ze zeker opmerkt en denkt dat ze per
auto in aantocht zijn. Terwijl de achtergebleven auto's
nog blijven rondrijden, verlaat de rest te voet de weg
en gaat door het zijterrein voorwaarts.

Het is aardedonker als het peloton op een contingent
vijandelijke strijders stuit. Deze hebben de voertuigen
aan horen komen en IED's geplaatst. Ze zijn net klaar
met hun werk en bezig aan de terugweg als ze het
peloton tegen het lijf lopen. Al snel is Kroon's en het
AUSSAS peloton verwickeld in een hevig vuurgevecht
waarbij de afstand tussen hen en de Taliban zeer
gering is. Beide pelotons zijn tijdens het nachtelijke
gevecht op zichzelf aangewezen en de vijand is
zo talrijk dat de commando's letterlijk vechten om
lijfsbehoud.

De enige bondgenoot in de buurt is een Amerikaans
AC-130 Gunship dat, langzaam rondjes draaiend
boven het gevechtveld, de ontwikkelingen op de
grond nauwkeurig volgt. Als blijkt dat de Taliban
bezig zijn het peloton van Kroon en het Australische
peloton te omsingelen, wordt dat waargenomen door
de bemanning van de AC-130 en doorgegeven aan de
commando's op de grond.

that the two north-south roads had been mined. That
did indeed prove to be the case. On the first night,
the commandos departed by vehicle in two shifts,
driving only a few kilometres up the road. They were
especially careful to make extra noise so that the OMF
would notice and believe that they were moving by
vehicle. While the vehicles they left behind continued
to drive around and make noise, the platoon left the
road on foot and moved forward parallel to the road.

It was pitch black when the platoon encountered
a contingent of OMF fighters. They had heard the
vehicles coming and had placed some improvised
explosive devices (IEDs). They had just completed
their work and were on the way back when they
encountered the platoon. Kroon's platoon and the
AUSAS platoon quickly found themselves engaged in
a heavy firefight with only a short distance separating
them from the Taliban. During the night combat, the
platoon had to rely on its own resources and the OMF
were so numerous that the commandos were literally
fighting for their lives.

The only Allied asset in the area was an American
AC-130 Gunship that circled slowly above the battlefield
and followed the developments on the ground closely.
An attempt by the Taliban to encircle Kroon's platoon
and the Australians was observed by the crew of the
Gunship and radioed to the commandos on the ground.

Encirclement could be fatal for the ISAF troops and
the only way that Kroon could decide the battle in

Een omsingeling kan fataal worden en de enige manier die Kroon heeft om het gevecht in zijn voordeel te beslissen, is luchtsteun aan te vragen van het rondcirkelende gunship. Probleem is dat de Talibanstrijders zich heel dichtbij, in vakjargon *danger close*, de posities van de Nederlanders en Australiërs bevinden. De eigen troepen lopen dus groot risico geraakt te worden door eigen vuur vanuit de lucht.

Kroon besluit dat risico te nemen en de AC-130 om hulp te vragen. Hij laat zijn mannen dekking zoeken en stuurt, samen met zijn Forward Air Controller (FAC'er), het gunship aan. De scherven vliegen de twee commando's om de oren maar de 40 en 105 millimeter granaten vanuit het vliegtuig hebben in ieder geval een verwoestende uitwerking op de Taliban. Op zo'n korte afstand is het echter ook een angstaanjagende ervaring voor Kroon en zijn FAC'er. Zij zien in de tien minuten dat het Gunship met zijn vernietigende werk bezig is, hele takken van bomen breken door de scherven.

Door de vakkundige aansturing van het vliegtuig, raakt niemand van de Nederlanders of Australiërs gewond. Het vuur van het gunship doodt vijandelijke strijders en zorgt ervoor dat de rest op de vlucht slaat. Gebruikmakend van het momentum, stoot het peloton gelijk door naar het aanvalsdoel en slaagt erin de beoogde compounds in Kala Kala, die als coördinatiecentra van de Taliban dienen, te overmeesteren.

his favour was to call in air support from the gunship circling overhead. The problem was that the Taliban fighters were very close - in technical terms, 'danger close' - to the Dutch and Australian positions. The Dutch and Australians were therefore at risk of being hit by friendly fire from the air.

Kroon decided to take that risk and to ask the AC-130 for assistance. He had his men take cover and, along with his Forward Air Controllers (FAC), he talked the Gunship in. The air around the two platoons was thick with shrapnel but the 40 mm and 105 mm shells launched by the aircraft had a devastating effect on the Taliban. At such close quarters, however, it was also a harrowing experience for Kroon and his FAC. For the ten minutes that the Gunship was carrying out its destructive task, they saw entire tree branches blown into kindling by shrapnel strikes.

Due to the professional direction of the aircraft, however, none of the Dutch or Australian personnel was injured. The Gunship fire did kill OMF fighters and put the rest to flight. Taking advantage of the momentum, the platoon immediately went on the attack and succeeded in taking the target compounds in Kala Kala, which had been serving as coordination centres for the Taliban.

The operation continued over the next three nights and the Dutch and Australians penetrated increasingly deeply into the OMF-controlled area and cleaned out stronghold after stronghold. The Taliban tried to

Er volgen nog drie nachten waarin het peloton samen met de Australiërs steeds dieper doordringt in het gebied en stronghold na stronghold van de Taliban opruimt. Via prikacties probeert de Taliban het veroverde gebied terug te winnen. De pelotons bevinden zich onafgebroken midden in vijandelijk gebied en zijn compleet op zichzelf aangewezen. Van slapen komt bijna niets terecht omdat de commando's continu worden aangegrepen. Tijdens de opmars overnachten ze steeds in veroverde compounds, omringd door vijandelijke strijders.

Na vier dagen vechten dringt het tot de Taliban door dat het een hopeloze strijd aan het worden is en trekken de meesten weg uit de vallei. Het peloton doet uiteindelijk acht dagen over de veertig kilometer naar Tarin Kowt, maar de operatie is een groot succes. De Baluchi-pas is voor het eerst toegankelijk voor ISAF-troepen en er ontstaat *freedom of movement* in de vallei rond Chora, Surkh Murgab en Khurma. Tussen de tweehonderd en driehonderd Talibanstrijders zijn gesneuveld. Aan coalitiezijde vallen negen gewonden en één militair komt om.

retake the ground they had lost using hit-and-run attacks. The platoons were still in OMF territory and had no-one else to rely on. Sleep was almost impossible because the commandos were being engaged almost constantly. During the advance, they slept in conquered compounds, surrounded by OMF fighters.

After four days of fighting, the Taliban came to realize that it was becoming a hopeless cause and most of them withdrew from the valley. It ultimately took the platoon eight days to cover the forty kilometres to Tarin Kowt, but the operation was a great success. The Baluchi Pass was opened for the first time for ISAF forces and freedom of movement was created in the valley around Chora, Surkh Murgab and Khurma. Between two hundred and three hundred Taliban fighters died during the campaign. Nine coalition personnel were wounded and one soldier was killed.

Waarom Marco Kroon?

Why Marco Kroon?

‘Ieder van ons had de Militaire Willems-Orde kunnen krijgen’ en ‘er moeten nog 28 mannen op een voetstuk geplaatst worden’ Het zijn twee uitspraken van kapitein Marco Kroon, die graag de eer met zijn collega’s wil delen. Maar waarom heeft juist hij deze onderscheiding gekregen en niet iemand anders? Wat maakt hem zo speciaal? Is het omdat hij duidelijk de leider was? Is het omdat hij zijn kalmte kon bewaren tijdens de acties? Of is het omdat hij grote persoonlijke risico’s durfde te nemen in het zicht van de vijand?

Wie zijn rol tijdens de operaties in ogenschouw neemt, kan niet anders concluderen dan dat het niet één aspect is wat Kroon een bijzonder militair, leider en mens maakt. Het is juist de combinatie van een groot aantal kwaliteiten verenigd in één persoon die hem de Willemsorde oplevert. Bij alle acties is hij onbetwist de leider en behoudt altijd het overzicht.

Zelf vindt Kroon dat dat vooral te maken heeft met zijn jarenlange ervaring als infanterist en de inmiddels negen uitzendingen die hij op zijn naam heeft staan. “Dan heb je al zoveel meegemaakt dat je situaties ziet aankomen. Daarnaast is het ook een stukje gevoel dat je moet hebben. Maar vooral de ervaring telt zwaar. Hierdoor besef ik goed wat de waarde is van de aangeleerde skills en drills. Ik was continu bezig dat besef over te dragen aan mijn mannen. Bijvoorbeeld dat je nooit je spullen moet laten slingeren, maar alles moet opruimen. Als je vanuit je rugzak leeft, zoals wij vaak doen, moet je alles snel terug kunnen vinden. Je mag niks kwijtraken en er mag niks in de weg liggen

“Every single one of us could have been awarded the Military Order of William” and “28 more should be placed on the same pedestal that I have been placed on.” These are two statements made by Marco Kroon, who would like to share the honour bestowed on him with his comrades. Why, then, did he receive this honour, and not somebody else? What makes him so special? Is it that he was clearly the leader? Or that he was able to keep his composure during the actions? Or is it that he did not hesitate to take great personal risks at close quarters with the enemy?

Anyone who takes a closer look at the role Captain Kroon played during the operations that he was involved in cannot help but conclude that what makes him a unique soldier, leader and individual cannot be traced back to a single quality. Rather, it is the conclusion that so many qualities are united in a single person that earned him the Military Order of William. In all the actions that he was in he was the incontestable leader who was always on top of the situation.

Kroon himself attributes this to his years of experience as an infantryman and to the nine deployments he currently has to his name. “You’ve been through so much that you can see what’s coming at you. I guess it’s also a matter of having a feel for it. But it is experience that counts for the most. This has made me aware of the value of the ‘skills and drills’ training. I was always trying to instil this awareness into my men. Never leave your gear lying about, for instance, and always store everything in an orderly way. If you

Waarom Marco Kroon?

Why Marco Kroon?

voor het geval je onder vuur wordt genomen. Dat zijn zaken waar ik een punt van maak. Negenennegentig van de honderd keer gebeurt er niks en lijkt het allemaal pietluttig. Maar de honderdste keer is het wel raak en ben je blij dat alles netjes in je rugzak zit. Van nature ben ik nu eenmaal ontzettend gedreven en laat ik zo weinig mogelijk aan het toeval over. Ik ga altijd uit van het *worst-case* scenario en neem op basis daarvan mijn beslissingen.”

Naast zijn gedrevenheid is Marco Kroon ook nog eens ontzettend nieuwsgierig en eigenwijs. ‘Ik wil graag met eigen ogen zien wat er gebeurt. Dat betekent dat je je onder vuur kwetsbaar op moet stellen en persoonlijke risico’s moet nemen. Maar zodoende weet ik wel hoe de situatie ervoor staat en kan daarop de juiste beslissing nemen. Ik ben tenslotte verantwoordelijk voor 28 mannen die van mij verwachten dat ik die goede beslissing neem.”

Juist die verantwoordelijkheid heeft soms gedrukt op Kroon tijdens de uitzending. “Het maakt het zwaarder, maar het is juist ook de uitdaging om eindverantwoordelijk te zijn. Het is nu allemaal goed gegaan en dan is het fantastisch. Was het slechter afgelopen, dan draag jij daar natuurlijk ook de verantwoordelijkheid voor.

Een van de moeilijkste beslissingen die ik heb moeten nemen was vlak voor aanvang van Operatie Chitag waarbij we elf dagen op pad zouden zijn. Twee uur voor de operatie kreeg ik het bericht dat de schoonzus van een van de mannen was overleden.

are dependent on the contents of your backpack, as we often were, you must be able to find your gear blindly. You simply cannot afford to mislay anything or to have things getting in your way, in case you come under fire. I am a stickler for important details such as these. In ninety-nine cases out of a hundred, nothing will happen, and these might seem petty details. But that one time when something does happen, you will thank God for having been prudent enough to keep your backpack in neat order. I am just one of those people who like to keep a close eye on things and, where I can, I do not leave anything to chance. I always take the worst-case scenario as my guideline and I make my decisions on that basis.”

In addition to being a highly driven person, Marco Kroon is highly inquisitive and self-willed to boot. “I want to see with my own eyes what is going on. To me that means that, when under fire, you must step forward and take personal risks. This enables me to judge the situation for myself and to make the right decisions accordingly. After all, I am responsible for 28 men who expect me to make the right decisions.”

It is this responsibility that sometimes rested heavily on his shoulders during the mission. “It is both a burden and a challenge to bear responsibility. Everything turned out well this time, and that is fantastic, but had it gone any other way, I would have been responsible too.

One of the hardest decisions that I had to make took place just before the beginning of Operation Chitag.

Waarom Marco Kroon?

Why Marco Kroon?

Het betrof een medic, en die zouden we weleens hard nodig kunnen hebben. Moest ik het hem nu vertellen of moest ik wachten tot na de operatie? Ik heb daar lang over getwijfeld en toen besloten om het hem toch te vertellen. Hij vertrok direct naar huis. Achteraf heeft het goed uitgepakt. Maar wat als er een vent was doodgebloed, omdat we geen medic bij ons hadden?

Voor mijn gevoel heb ik de juiste beslissing genomen. Ik had het zelf ook direct willen weten, wanneer mij zoiets zou overkomen. Een vriend vertel je zoiets ook gelijk. Want zo voelt het ook: alle mensen in het peloton zijn mijn vrienden. Dat ik daar ‘het baasje’ over was, doet daar niks aan af.

Ik ben er dan ook trots op dat ik de Militaire Willems-Orde krijg op basis van, vooral, de getuigenissen van de mensen die erbij waren. Dat is voor mij van onschatbare waarde.”

Two hours before the operation began, I received word that the sister-in-law of one of my men had died. He was my medic, who might well prove indispensable to us in the days ahead. Was I supposed to tell him immediately? Or should I wait till after the operation? I turned this over in my mind and decided to tell him straight away. The mission was over for him and he returned home immediately. It all turned out well in the end. But I can’t help wondering, what if one of my men would have bled to death for the simple reason that we didn’t have a medic with us?

Yet, I still feel that I have made the right decision. I myself would have wanted to know on the spot, if anything like this were to have happened to me. You would do so for a friend. And that is how it feels: the men in my platoon are my friends. The fact that I also happened to be their superior doesn’t change that.

I am proud to be awarded the Military Order of William, mainly on the basis of the accounts given by the people who were there. That to me is of infinite value.”